

poskytuje pedagogům dostatečně jasné vodítko pro realizaci výuky. Nejspíše i kvůli tomu se pedagogové se školním vzdělávacím programem neidentifikují (nepovažují jej za příliš užitečný pro jejich práci) a není pro ně živým, trvale používaným dokumentem. Velmi pravděpodobně se na tom podílí právě malá míra zohlednění reálné situace školy – kvality žáků, případně organizačních, materiálních a personálních podmínek pro vzdělávání ve škole.

Přibližně 70 % hodnocených škol sice má formálně školní vzdělávací program v souladu s příslušnými RVP a všemi právními předpisy týkajícími se vzdělávání, ten však evidentně nereflektuje podmínky, ve kterých je vzdělávání realizováno (studijní předpoklady žáků, personální zajištění, materiální vybavení apod.), neboť i přes formální soulad školního vzdělávacího programu s rámcovými vzdělávacími programy mají dané školy příliš vysokou a opakovanou neúspěšnost svých žáků ve společné části maturitní zkoušky.

3.2

Pedagogické vedení školy

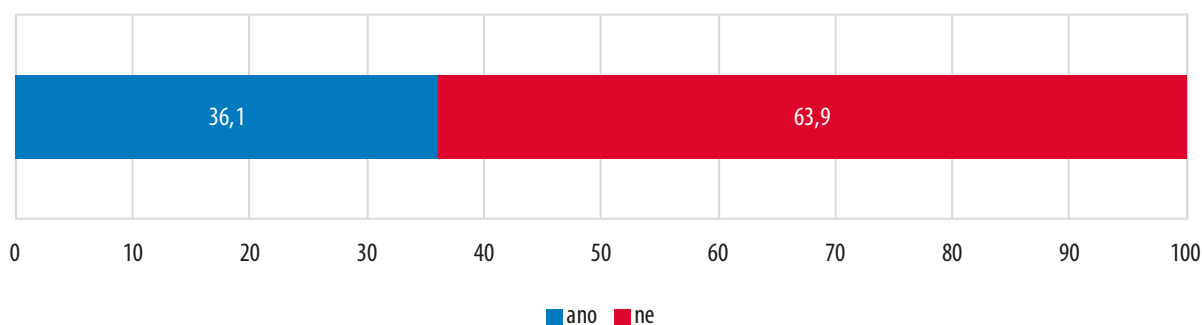
Česká školní inspekce se v hodnocených školách zaměřila také na řízení pedagogických procesů, na přístup vedení školy k provádění analýz příčin neúspěšnosti žáků ve společné části maturitní zkoušky, k přijímání účinných opatření ke zlepšení stavu a jejich následnému vyhodnocování.

3.2.1 Analýza příčin neúspěšnosti žáků ve společné části maturitní zkoušky

Vedení škol by se mělo podrobně zabývat hledáním příčin dlouhodobé neúspěšnosti žáků u maturitní zkoušky, zejména v její společné části, a na základě analýzy odstraňovat tyto příčiny v průběhu celého vzdělávacího procesu.

Graf 5

Prokazatelné provedení analýzy příčin neúspěšnosti u maturitní zkoušky ze strany školy – podíl škol (v %)

Česká školní inspekce zjistila, že pouze více než třetina škol prokazatelně provádí vlastní analýzu příčin neúspěšnosti žáků u maturitní zkoušky. V těchto analýzách se nejčastěji objevuje vysoká absence žáků a s ní související slabé výsledky vzdělávání žáků v jednotlivých ročnících, které se projevují neúspěšností žáků v dílčích předmětových zkouškách. Problematické je, že školy v analýze neúspěšnosti vycházejí pouze z čisté míry neúspěšnosti⁴ a nikoliv z hrubé míry neúspěšnosti, jež uvádí i žáky, kteří maturitní zkoušku nekonali z důvodu neprospěchu v závěrečném ročníku studia. V analýzách hodnocených škol je také zmíněna malá motivace či zájem žáků o obor vzdělání a nízká motivace ke vzdělávání jako celku. Podle školních analýz vyplývá nízká motivace žáků z jejich nižších studijních předpokladů a předchozí úrovně dosažených znalostí.

4 Čistá míra neúspěšnosti = podíl žáků, kteří neuspěli ve společné části maturitní zkoušky, z celkového počtu žáků konajících maturitní zkoušku.